

FRONT

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ:
ANSELM CLAVÈ, 69

(Dels articles en són res-
ponsables els seus autors)

PERIODIC D'ESQUERRES

Any I - Núm. 10

Calella, 9 de Juliol de 1934

Val 20 cèntims

De l'atur forçós

El problema de l'atur forçós tant explotat durant el període electoral darrer a Calella per tots els estaments que componen la majoria lliguero-catòlica-administrativa en el nostre Ajuntament d'avui, portada allà mercès a la candidesa dels obrers que confiaren en les falses promeses de la nostra burgesia, habilment secundada per tots els seus lacais, en lloc de reduir-se el seu número de afectats, com així els prometien i suposaren els obrers que els votaren, ha crescut desmesuradament i que la torpesa i parcialitat amb que tracta aquest assumpte el nostre Ajuntament, ha esdevingut a un greu problema que no fora estrany que els nostres obrers, amb raó sobradíssima, es decidissin arranjar-lo per mitjà de la violència.

—
Si amb bona llei socialista es creu que la democràcia burgesa no pot resoldre d'una faiso definitiva aquest greu problema i que cal que el socialisme es disposi arribar allà on no arribi la democràcia burgesa, fins a la socialització de tots els instruments de treball i de canvi que garanteixi la vida de tots els humans, està actualment, però, plenament demostrat, allixonats per l'experiència de la vida que veieren els païssos governats d'una manera conservadora o feixista. Segons les estadístiques oficials, a Alamanya amb un règim despòtic i brutal, règim que anyoren les nostres classes burgeses de la Lliga, amb un mes ha augmentat el número de parats de dos cents trenta mil. A Itàlia, també el número de parats va cada dia en augment, malgrat les promeses de Mussoli-

ni, el qual no pot amagar ja l'estat de desquiciament econòmic que impera dintre l'Estat Italià.

¿I que direm d'Espanya? Les estadístiques oficials del mes passat acusen setanta mil obrers més afectats per l'atur forçós que l'any anterior amb un govern d'esquerra i socialista, i després de la campanya demagògica de totes les forces conservadores i de la victòria electoral de les dretes en les darreres eleccions, quines explotaren habilment aquest problema deduint-lo a la seva manera com una conseqüència dels procediments de tolerància i lliberals dels homes de govern.

La classe treballadora, emperò, respectant llurs particularitats ideològiques i creences religioses, sense perdre de vista la fita que ha de conduir-la a la seva total emancipació, està obligada a seleccionar per llur pròpia conveniència el procediments i formes de govern que més garanteixin les seves aspiracions econòmiques i de milloració general del poble.

• Cal que els treballadors de Calella rectifiquin i obrin els ulls a la veritat, i donguin una actuació pràctica i eficaç a la lluita política i social, sense que hi hagin diferències ideològiques ni religioses que'ls separin.

No importa que es sigui catòlic, ni protestant, ni socialista, ni anarquista amb aquesta lluita per la vida, en la qual els nostres fabricants no tenen pas en compte que els obrers siguin catòlics o socialistes, quan els acomiaden de llurs fàbriques.

Penseu i entengueu, obrers de sentiments religiosos;—Tan respectables com els altres—reflec-